

מסורת הש"ס

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קז.

עין משפט
נר מצוה

קבב א מ"י פ"א מה"ל
טטון ועטק ג"כ
אמ עטין סה טוסיע מ"מ
מ"י פו ספיק ח:

(8) [מקורין כ"ג];
(9) שנועט מכ"י כ"ג ח:
מבובת י"ט. געין ט"א;
(10) כ"ה ח. ח. [שמע]
כ"ג, (11) [ג"ל טו]: ומשולל
עט טע"י ד"ה ומתה ר"ח.

תורה אור השלם

1. על כל דבר פשע על
שור על המור על שור
על שלקתה על כל אבריה
אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים יבא דבר
עניים אשר ישיע
אלהים ישלם שבת
לפניהם: ש"ס כ

עירוב פרשיות. פסוק שהוא מפרשה אחת נמערב צו שאטו מקומו דהאי כי הוא זה נכס כסף תלויה) הוא ליה למכניה דהתם קאי דלילו כהך פרשתא דפקדון נלא הודאה במקצת מחייב: ומאי שנה מלוה. דעקרין לקרא מדוכחיה ומוקמין ליה עלה: כדרבנא דאמר רבא. אין אדם מעט פניו כפי זה שעושה לו טובה הלך היאכ דכפר הכל פטור משנועה דאי לאו קושטא כהדיא לא היה מני למכפר ניה והיאכ דמורה מקצת נכולה בני למכפריה והא דלא כפריה משום דאין אדם מעט: אכל כפקדון. דאין כאל עושה: מעטו מעטו. הלך אפי' כפר נכולה רמיא רחמנא שנועה עליה: לריבין

עירוב פרשיות כתוב כאן ובי כתיב ובי כתיב כי הוא זה אמלוח הוא דכתיב. פי' כגופי' דפסוק זה דאי הוא זה מפרשה אחת דנכאס כסף מלוה את עמי הוה ליה למיכתב דהתם קאי דאי כהך פרשתא דפקדון נלא הודאה במקצת נמי מחייב טעמא דעקרין ליה מדוכחא דממסקי ומ"ש מלוה כדרבנא דאין אדם מעט פניו לכן כופר הכל פטור אכל כפקדון שלא עשה לו טובה מעט ומעט הלך אפי' כופר הכל חיוב וקשה דנרס כנהדרין (דף ג' ע"ג) וס' משמע דאפילו למ"ד עירוב פרשיות כתוב כאן לא עקרין ליה לגמרי מפקדון לענין שלשה ומומחין ומיחו ים לדמות לענין מורה מקצת דליכא טעמא עקרין ליה מפקדון לגמרי אכל לענין שלשה ומומחין ליתא טעמא קאי אתרוחיהו אכל קשה דכפרק השולל (ב"מ דף ט"ז): גבי הא דמוקי ממתימן דהתם כשיש עסק שנועה צניחא ומוקי רישא צריבין

מוסף רש"י

עירוב פרשיות כתוב כאן. השרפיות הכותוב נראה המשפטי מפורגות קי, שיש מקור כתוב בפרשה זו שאטו יול לעמוד נה, אלא מפרשה אחת הוא. כגון אכר יאמר כי הוא זה, דלפיכך מיהי מורה במקצת הענין ישבע דאי שכתב ששומר חנם, לא לשומר חנם קאי, דממתין אפי"ס שלא יהיו במקצת היין ישבע, דהודאה מקצת הענין אפרשת דאס כסף מלוה קאי, דהתם הוא דנעין הדאה במקצת. וחי לא מורה לזוט חוקק אס עטנת הדינע אמת לא היה יכול זה להפיכ פיו נגדו ולומר לא הלוויית, הלך אפילו שנועה לא בעי, אכל כפקדון ליתא במילת כפריהן מעט פניו וכו'. וכל הנכס טענה ומהדרין (ב"ב ספרי מה אמרה תורה מורה במקצת הענין ישבע. ולא חשבי כמשיב אפילו לפרטי שלא כפר כט"ו [ב"מ ג'] חזקה אין אדם מעט פניו. וכו'. לפרט את הכל, כלן כעכל הדאת המקצת חוט למין על השאה, דהאי כטילי בני דלמפייה סי' (ב"מ ט"ז). ובבבלי בעי רלוירי ליה. וי חיתא לא נשעיתא אשאלת, דמינו דתשרי אתמנהו שדד נמי אשונתא, אתמנהו לא תשור מלכא כפריה כטיליה, דהאי ב' אחי בתלמא כטיליה בני בני דלתי והאי דלא אחי ליה לאו דנעטו למינעליה, אלא אישתתויהו אישתתויהו למיח' התחא (שם) לפי שגלוטו הוב מודה כטול אלא שאין בני לפרט וכו'. עד דהיי לוי ומפרשה לה (ב"מ ג').

כדתיב ובי כתיב ובי כתיב כי הוא זה אמלוח הוא דכתיב. פי' כגופי' דפסוק זה דאי הוא זה מפרשה אחת דנכאס כסף מלוה את עמי הוה ליה למיכתב דהתם קאי דאי כהך פרשתא דפקדון נלא הודאה במקצת נמי מחייב טעמא דעקרין ליה מדוכחא דממסקי ומ"ש מלוה כדרבנא דאין אדם מעט פניו לכן כופר הכל פטור אכל כפקדון שלא עשה לו טובה מעט ומעט הלך אפי' כופר הכל חיוב וקשה דנרס כנהדרין (דף ג' ע"ג) וס' משמע דאפילו למ"ד עירוב פרשיות כתוב כאן לא עקרין ליה לגמרי מפקדון לענין שלשה ומומחין ומיחו ים לדמות לענין מורה מקצת דליכא טעמא עקרין ליה מפקדון לגמרי אכל לענין שלשה ומומחין ליתא טעמא קאי אתרוחיהו אכל קשה דכפרק השולל (ב"מ דף ט"ז): גבי הא דמוקי ממתימן דהתם כשיש עסק שנועה צניחא ומוקי רישא צריבין

כדתיב ובי כתיב ובי כתיב כי הוא זה אמלוח הוא דכתיב. פי' כגופי' דפסוק זה דאי הוא זה מפרשה אחת דנכאס כסף מלוה את עמי הוה ליה למיכתב דהתם קאי דאי כהך פרשתא דפקדון נלא הודאה במקצת נמי מחייב טעמא דעקרין ליה מדוכחא דממסקי ומ"ש מלוה כדרבנא דאין אדם מעט פניו לכן כופר הכל פטור אכל כפקדון שלא עשה לו טובה מעט ומעט הלך אפי' כופר הכל חיוב וקשה דנרס כנהדרין (דף ג' ע"ג) וס' משמע דאפילו למ"ד עירוב פרשיות כתוב כאן לא עקרין ליה לגמרי מפקדון לענין שלשה ומומחין ומיחו ים לדמות לענין מורה מקצת דליכא טעמא עקרין ליה מפקדון לגמרי אכל לענין שלשה ומומחין ליתא טעמא קאי אתרוחיהו אכל קשה דכפרק השולל (ב"מ דף ט"ז): גבי הא דמוקי ממתימן דהתם כשיש עסק שנועה צניחא ומוקי רישא צריבין

תבע לי בכלויה אישתמיט לי מיהא הודאה אודהו לי וזוי ופרענא הלכך רמא רחמנא שבעוה עילויה כי הויי רלוירי ליה בכלויה וגבי מלוה הוא דאיכא למימר הכי אבל גבי פקדון מעטו ומעטו חנוי רמי בר חמא ארבעה שומרין

כדתיב ובי כתיב ובי כתיב כי הוא זה אמלוח הוא דכתיב. פי' כגופי' דפסוק זה דאי הוא זה מפרשה אחת דנכאס כסף מלוה את עמי הוה ליה למיכתב דהתם קאי דאי כהך פרשתא דפקדון נלא הודאה במקצת נמי מחייב טעמא דעקרין ליה מדוכחא דממסקי ומ"ש מלוה כדרבנא דאין אדם מעט פניו לכן כופר הכל פטור אכל כפקדון שלא עשה לו טובה מעט ומעט הלך אפי' כופר הכל חיוב וקשה דנרס כנהדרין (דף ג' ע"ג) וס' משמע דאפילו למ"ד עירוב פרשיות כתוב כאן לא עקרין ליה לגמרי מפקדון לענין שלשה ומומחין ומיחו ים לדמות לענין מורה מקצת דליכא טעמא עקרין ליה מפקדון לגמרי אכל לענין שלשה ומומחין ליתא טעמא קאי אתרוחיהו אכל קשה דכפרק השולל (ב"מ דף ט"ז): גבי הא דמוקי ממתימן דהתם כשיש עסק שנועה צניחא ומוקי רישא צריבין

עד